Camper Rally 2017

Annethvert år inviterer bobilklubben «Campingfreunde-Sonnenschein» til et stort treff i Erding, kalt Camper Rally. Treffet varer over en uke og har et mangfoldig innhold. En kan velge mellom ni forskjellige bussturer samt en sykkeltur i nærområdet. Høydepunktet for treffet er et besøk til oktoberfest i München.

Dette var noe for våre medlemmer tenkte jeg, og tok kontakt med arrangementskomiteen. På forespørsel om hvor mange biler vi kunne delta med, var svaret: «Så mange du vil»

Turen til Erding

Allerede fra Sandefjord var vi fire biler på fergen til Strømstad. Her traff vi på enda en bil og i Trelleborg kom det tre til. Sammen kjørte vi hele veien ned til Erding. På forhånd hadde jeg lagt ut en reiserute for de som trengte det. Vår første stopp ble Falkenberg, en godt tilrettelagt plass for bobiler i båthavnen. Her var det strøm, tømme- og fyllemuligheter, WC og gratis dusj, for SKR 160.-

Vi var 8 biler som skulle ta samme fergen fra Trelleborg til Rostock og stod samlet på bobilplassen rett før fergeleiet (SKR 100 eller € 10) i Trelleborg. Det ble felles hygge med gitarspill og sang den kvelden.

Avgangen var en time forsinket, litt ergerlig, en hadde nok likt å sove en time til. Men fergen kom i gang kl. 09.45. Vanligvis er dette en lang og kjedelig seilas på 5 timer, men ikke denne gangen med så mange gode bobilvenner. Tiden gikk unna med litt handling, spising, kortspill og prat. Vi delte oss da vi kom i havn. Mens den ene gruppen kjørte videre, handlet den andre litt mer på Border Shop.

Planen var å kjøre ned til Werder, vest for Berlin, men det ville ta for lang tid, så vi la oss til i Malchow. Bobilplassen var i forbindelse med en marina. Dessverre regnet det, men det gikk bra.

Dagen etter gikk det videre på A19, A10 og A9 forbi Berlin og Leipzig på B180 til Zeitz. Denne plassen står i Bord Altas men er ikke å anbefale for store biler. Vi kjørte i motsatt retning på B180 og kom til en fin tilrettelagt plass i Naumburg. Været ble bedre og vi koset oss ute på kvelden.

Mens Naumburg er i Thüringen, kom vi dagen etter endelig til Bayern. Thierstein heter bygda, de har en flott bobilplass med alle fasiliteter og fri WLAN alt for € 5 pr. døgn. Den anbefales på det varmeste. Her var vi samlet igjen. Det kom en bil til som var på vei til Kroatia, slik at vi var ni biler fra NB. Noen trengte en minibank, det hadde ikke dette stedet, så vi gikk en tur over A93 til neste bygd. Ellers var det butikker og noen restauranter. Vi samlet oss i «Zur Burg» og hadde en hyggelig kveld sammen.

Nå hadde vi kommet til 10. september, og det var på tide å kjøre ned mot Erding. Turen gikk videre på A93 forbi Regensburg til Bad Abbach. En fin bobilplass i forbindelse med en «Therme» Bad.

Denne dagen hadde min mor bursdag, 90 år. Øistein og jeg kjørte rett ned til Ebersberg, for å gratulere, mens de andre ble i Bad Abbach. Vi kom tilbake ut på dagen og hadde flaks at det var en plass ledig til oss. Noen benyttet seg av stedet og koste seg i badet. Også her var det mulig å sitte sammen ute om kvelden. Det var kjempehyggelig.

Ankomst til Erding.

Så gikk det på B15 ned til Erding. Men før vi kom fram ble det tid til «proviantering» hos Aldi. Det var allerede mange biler på plassen da vi kom til Erding.

Vi ble mottatt av komiteen ved innkjørselen og anvist en egen plass for Norge og strøm-tilkobling. Vi så etter hvert at vi hadde den beste plassen med god avstand mellom bilene, mens de andre stod meget tette.

Alle var opptatt med å rigge seg til, noen forsøkte å få inn noe på parabolen, ikke alle lyktes med det. Men det gjorde kanskje ikke så mye, vi hadde jo hverandre. Etterhvert ble det små grupper mellom bilene med fornøyde bobilfolk som hygget seg med en ankerdram eller noe annet godt.

Da jeg kom til «Anmeldung» fikk jeg utlevert alle billettene til de ulike turene vi hadde meldt oss på. Men først gikk vi gjennom listene «Ordnung muss sein» Jeg ble der en time. Så var det tilbake i bilen med en skoeske full av billetter, konvolutter og lister over turene. Kort sagt ble jeg sittende i bilen i sikkert en time. Men så var alt i orden og jeg kunne dele ut konvoluttene til alle deltagerne. Litt senere kom to kjekke menn med en liten vogn lastet med Erdinger Weissbier. Hver enhet, dvs. bil, fikk en gavepakke med en lys og en mørk Erdinger Weissbier samt to Weissbierglass. De som kjørte alene fikk også to øl.

På plassen var det en matbod med alt fra Bratwurst, Leberkas og Sauerkraut til pommes frites og kjøttboller, samt noen supper. Hver morgen åpnet bakeren sin bod og fristet med fersk brød, rundstykker, Wienerbrød og mye annet. De hadde også litt pålegg og melk for de som manglet dette. En bod med ulike suvenirer, samt gavepakke Erdinger Weissbier, hadde åpent hver dag. Dusjer fantes også på plassen og kostet 1€. Kort sagt, alt var vel tilrettelagt og organisert.

Det ble to «hviledager» dvs. to dager til fri disposisjon. Noen utforsket Erding, tok en sykkeltur, noen tok S-Bahn 2 til München. Dette var en god ide. Med banen kommer man rett inn i hjertet av München.

Første tur

14. sept. kl.08.30 rullet bussene inn på plassen, buss nr. 8 var for oss. Turen gikk til Abensberg, en liten by med et berømt bryggeri og et Hundertwasser tårn. www.kuchlbauer.de Ta en titt på denne nettsiden. Etter ca. 1 ½-times kjøring gikk vi av bussen ved Hundertwasser-museet. Dette må sees selv, ubeskrivelig flott. Her kunne man kjøpe bilder, bøker, garn og mye annet fra Hundertwassers kunst. De som var med på påsketuren 2015 var allerede kjent med Hundertwassers kunst fra Wien.

Omvisningen i bryggeriet gikk gruppevis med ca 15 min. mellom gruppene. En hyggelig engelsktalende guide førte oss gjennom bryggeriet og dets historie. Bryggeriet var kjempestort og preget av eventyr og Hundertwasser-kunst. Dessverre regnet det også den dagen, slik at vi ikke kunne benytte oss av den flotte Biergarten under tårnet. Vi satt inne alle sammen ca. 500 personer. Det ble litt kø foran diskene. Vi måtte hente den gratis halvliteren med Weissbier og en Brezel selv. Noen kjøpte mat. Det var en omfangsrik meny med bayerske retter. Vi hadde god tid. Bussene startet tilbake til Erding kl. 15.00.

Kl. 19.00, åpnet festteltet sine porter. Et kjempetelt med plass til ca 1000 pers. Jeg var innom da vi kom tilbake fra bussturen og så at både franskmenn og italienerne reserverte plasser. Vel, tenkte jeg, blir det plass til oss? Litt i panikk la jeg noen norske små flagg på bordene ved sideveggen av teltet. Det var helt feil, jeg hadde tatt bordene til komiteen.

Men alt ordner seg vi fikk fine plasser ved siden av. Et ordentlig bayerorkester spilte til dans, og det tok ikke lang tid før alle var i god stemning. Hver enhet, dvs. bil, hadde fått 2 kuponger a en liter øl. Vi var så heldige å ha Lisa fra Sandefjord til å servere oss, fint for oss å kunne snakke norsk. Her serverte de bare en Mass (et literkrus). Hun kom med 10 krus på en gang - imponerende. Også her kunne man kjøpe mat. Det ble en flott kveld med «schunkeln» vogge-arm-i-arm etter blåsmusikk, og alle virket meget fornøyde.

Andre tur.

Fredag 15. sepember. Dette var dagen jeg så fram til, en guidet tur gjennom München. Mellom 1961 og -64 bodde jeg i byen. Her i sentrum gikk jeg i frisørlære og bodde bak universitetet i et lærlingehjem drevet av diakonisser (protestantiske nonner). Jeg elsker München, jeg ble så inderlig glad da vi gikk etter guiden vår. Vi måtte dele oss i to grupper, derfor fikk den ene gruppen en norsk dame, og den andre gruppen en engelsktalende tysk student som guide. Jeg valgte selv den engelsktalende studenten. Dessverre hadde München bare den ene norske guiden.

Men opplevelsen av München var fin og til og med været var med oss den dagen. Allerede ved innkjøring til byen kom minnene. Vi kjørte forbi Siegessäule med Friedensengelen på toppen, passerte Residensteateret, der jeg så min første opera, Otello. Rundet parlamentet, krysset Isar og stoppet i en sidegate til den berømte Maximilian Straße. Hotell Vier Jahreszeiten ligger her. Jeg vet ikke hvor mange stjerner den har, men her stopper bare Fiffen. Vi kom til Nationaltheater på en stor plass. Her var det gamle slottet til Bayerns Kongehus. Et solid bygg som i dag også huser Skattekammeret. Her kan man bl.a. se de kongelige relikvier, dvs. krone, rikseple og septeret. Guiden førte oss videre til Odeons Platz med Feldherrn Halle. Denne ble bygget i 1841 til 1844 etter modell av Loggia dei Lanzi i Florence, på oppdrag av Kongen Ludwig I, til minne om den bayerske hæren fra 1682 til 1919.

9.november 1923 prøvde Hitler og hans menn et kupp mot den bayerske regjering. Fire politimenn og flere kuppmakere mistet livet. Selv har jeg opplevd Charles de Gaulle som var på besøk i München, her på plassen. Det som sitter dypest er det amerikanske militærkorps som spilte «Auf Wiedersehen» dagen før jeg reiste fra Tyskland i 1964. Den gang gråt jeg nok en skvett, nå prøvde jeg å la være, men det var rørende likevel. Vi vandret videre til Marienplatz, forbi Dallmayer, kjent for sine eksplisitte

matvarer men mest for kafeen. Her kan du få både fiskeboller og brunost fra Norge. Vi hadde ikke tid til å gå inn fordi vi skulle se på klokken i rådhustårnet. Hele Marienplatz var tett med folk som så opp. Et fint lite skuespill utspilte seg der oppe. Det er et gammelt tema, det gode mot det onde. Guiden forklarte det vi så. Viktualienmarkt, det kulinariske München. Mat av alle slag bys fram fra små boder eller vogner, her er det landbruksprodukter, oster, pølser urter, krydder og mye, mye mer, samt en kjempestor Biergarten.

Etter å ha fått informasjon om plassen, gikk vi tilbake til Marienplatz hvor vår guidede tur var over. Nå hadde det vært fint med litt mat, derfor tok jeg alle med til min yndlingsrestaurant: Donis'l som ligge rett ved rådhuset. Her var jeg ofte med mine venninner og den gangen spleiset vi på en Linsesuppe. Stedet har ikke forandret seg. Her får man original bayersk mat i hyggelige omgivelser. Vi benket oss og

hadde det komfortabelt med god mat og drikke. Praten gikk rund bordet om alt vi hadde sett. Det var moro å leke guide i min favorittby, München.

Etter min menig har man ikke vært i München hvis man ikke har sett det berømte Hofbräuhaus am Platzl. Dette er en av verdens mest kjente ølstuer. Bryggeriet Hofbräuhaus ble grunnlagt i 1597 av den bayerske hertug Wilhelm V. Etter at bryggeriet i 1897 ble flyttet til andre lokaler ble huset ombygd til ølstue. Under revolusjonen i Bayern etter første verdenskrig ble den bayerske sovjetrepublikk utropt i Hofbräuhaus 13. april 1919. Senere ble Hofbräuhaus åsted for omdannelsen av Det tyske Arbeiderparti (DAP) til Det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderparti (NSDAP) 24. februar 1920, da Adolf Hitler leste opp det nazistiske partiprogrammet, det såkalte 25-punktsprogrammet.

Vi gikk gjennom 1. etasje og var glad for at vi kom helskinnet ut igjen på den andre siden. Jeg har vel aldri sett maken til menneskemasse. Det var mildt sagt stappfullt, alle bord var opptatt, og folk stod i kø og ventet på en plass. Kelnerne svirret gjennom mengden, noen med 10 literkrus i hendene og andre med store brett med mat. Larmen var uutholdelig. Disse lokalene ble kalt Schwemme (skylle) blant folk. Fordi her satt allmuen og drakk og drakk. Slik er det ikke i dag, men et dårlig rykte er vanskelig å fjerne. Hofbräuhaus har mange ulike lokaler under samme tak. Det finnes f.eks. en praktfull festsal i annen etasje, som bare brukes til spesielle og mer siviliserte formål.

Vår tur gikk videre gjennom noen sidegater mot bussholdeplassen. Før det fant vi en nydelig liten restaurant som hadde uteservering i bakgården. Stille og rolig.

Offisiell åpning

Men dagen var ikke over. Da vi kom tilbake var det bare å forberede seg til neste innslag. Kl. 18.00 var alle klare til «Nasjonenes opptog» Dette var vi ikke helt forberedt for, men noen hadde bunad, vi andre tok på oss det fineste vi hadde og stilte opp med flagg og sang. Det ble et stort opptog. Som vi ikk vite senere, var det faktisk 435 enheter dvs. 435 biler, (det var noen få vogner også) fra ulike land. Etter en liten runde gikk toget rett inn i festteltet og ble mottatt av musikk. Nå var det offisiell rallyåpning, meget høytidelig.

En fantastisk flink dame sang alle nasjonalsangene, live, til stor glede for deltakerne.

Mens hun sang stod det en fra arrangementskomiteen med landets flagg. Dette var bare flott.

Det ble holdt noen velkomsttaler, og så var det dans og bare moro.

Tredje tur

Lørdag 16. september ble det busstur til München for å oppleve bryggerienes opptog. Dette starter alltid med Münchner Kind'l (en vakker jente kledd ut som munk). Hun kommer ridende på en bryggerihest.

Münchens bryggerier kjører opp med sine pyntete ølvogner, fulle av øltønner, trukket av både 2, 4, 6 og til og med 8 store flotte pyntete hester. Dette er et nydelig skue. Det er bare München-bryggeriene Spaten-Franziskaner, Paulaner, Augustiner, Hacker-Pschorr, Hofbräu og Löwenbräu, som har lov til å servere ølet. De har alle sine egne telt. En eller flere vogner med serveringspersonell, rullet også gjennom gatene. Alle kledd i nydelige bayerske drakter.

Været var ikke med oss, men det gjorde ingenting. Det var så mye fint å se på. (Jeg var ikke med, men har sett det ofte på TV. Vi feiret min mor bursdag sammen med hele familien.)

Fjerde tur

Søndag, kunne jeg heller ikke bli med. Folklore- og skytterforeninger hadde opptog, Opptoget var 7 km langt med med mange flotte innslag. Ulike bunader/ folkedrakter fra hele alperegionen og fra flere land, gikk forbi. Noen syklet på historiske sykler, mens andre viste sin kunst ved å vise fram temmede ørner og hauker. En viste også mangfoldet fra de bayerske skoger og da kan ikke villsvinet mangle. En pyntet vogn med hytte og villsvin, ett var levende, rullet forbi.

Det var utallige korps og orkester i paraden. Skytterforeninger deltok også.

Tilbake i Erding ca. kl 17.00. Nå var det bare å gjøre seg klar til den store bayerske aften i festteltet, med dans til levende musikk. Alle hadde det kjempegøy og koset seg sammen.

Avslutning

Om kvelden var det avslutning av Rally'en i festteltet. Hele arrangementskomiteen takket alle deltakerne for en hyggelig uke, og ønsket alle en god tur hjem. Det ble delt ut pokaler i ulike størrelser etter størrelsen på klubbene. Den største klubben var fra Frankrike med 91 enheter.

Vi fikk også pokal med våre 24 enheter, og vi ble ønsket velkommen tilbake om to år. Dette var første gang nordmenn var med. Den minste gruppen var fra Ungarn med 4 enheter. Deretter inntok en meget dyktig dansegruppe scenen. Det ble god underholdning. Så var dansegulvet fritt for de danseglade.

Femte tur

Vel nå har vi kommet til siste dag av denne Rally og bussen kjørte oss til selveste Oktoberfest. Det var mandag kl.12 om dagen og nok plass til alle. Vi slo oss ned i Armbrustschützen Zelt og fikk plass med en gang. Da alle hadde fått sin Mass (noen bestilte også vin) og orkesteret stemte inn: Ein Prosit, ein Prosit der Gemütlichkeit, klirret det i ølkrusene og vi koste oss. Senere gikk alle for seg og utforsket die Wies'n. Oktoberfest er ikke bare øltelt, det er også et digert tivoli, samt et område de kaller for den gamle Wies'n der man etterligner hvordan det var for ca. 100 år siden.

Tirsdag var alt over. Alle dro hver til sitt. Noen til Mosel, noen til Italia og andre til Kroatia. Vi var 5 biler som dro sammen opp til Rothenburg ob der Tauber og så videre hjemover.

Til slutt vil jeg takke alle deltakerne for et fint samvær.

Om to år vil jeg gjenta dette tilbudet, og håper at flere har lyst til å bli med.

Bildene i artikkelen er fra: Idar Thommassen, Mons Haarr, Thor Bakke, Nils Petter Sommer, Arvid Lærdal, Erik Frønæs og meg selv, tusen takk.